

להרוות צמאון נפשות
ישראל מנהר היוצא
מעדן נחל נובע מקור
חכמה

אור תורת רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע

א רחיות אין פרעה

דיבורים מחיים לשולחן השבת לאור רביה"ק ז"ע

גן עדן וחיות במאסר, היתכן?

הכרוכים בה, אלא נתמקד דווקא בפן הגשמי. סוד ידוע הוא שהעולם החופשי אינו יודע איך להתמודד עם בעיה מרכזית זו, בני נוער מתהלכים בפחדים וחרדות, זקנים עם נערים מאבדים את החיות בחייהם, מתהלכים כשלידי אדם בלי שום טיפת לחלוחית, אינם שחים איש עם רעהו, מפחדים מצל של עצמם, ואינם יודעים מימינם ומשמאלם...

מאידך, מי שמתגורר מפגיעה רעה זו - ולו רק מפני שהוא "מוגבל" מחמת ציווי התורה הק' - מתהלך באושר וחיות! חי את חייו כשהוא נטול פחד וחרדת שוא! חי חיי גן עדן בעולם הזה!

וכמו כן שאר כל המצוות שאנו מחוייבים בהם, כמה חיות ו"צבע" הם תורמים לחיי היום יום! איך היתה נראית השבוע בלי שבת קודש? איך היו נראים הימים בלי מועדים וזמנים? איך היינו אנחנו נראים בלי הקביעות עתים ובלי התפילות? איך היינו נראים בלי המצוות שבין אדם למקום ושבין אדם לחברו? די לנו להביט על ה"חפשיים" כביכול ועל העצבות הממלא אותם, על הפשעים הנוראים שביניהם ועל שלל המגרעות אשר עליהם, כדי להבין היטב מי הוא החפשי ומי הוא המשוועבד...

קבלת התורה - קבלת חיים!

כאשר מסתכלים בעין האמת מבינים שכל הבלי העולם ותאוותיו הנוצצים אינן שווים לפנות אליהם כלל, כי הם הנאה רגעית וסופם תוגה, אמנם תורתנו הקדושה ומצוותיה אשר נתנו לנו מסיני, דרכי החיים שאנו מקבלים מהצדיקי אמות, הן המה תכלית השמחה ותכלית החיים, על ידה אנו זוכים לרוח חיים נצחי, לרוח חיים אמיתי. על ידה נשלמים ומתמלאים כל התסורות.

ובזה מובן היטב מה שכפה הקב"ה עלינו ההר כגיגית ואמר אם תקבלו עליכם את התורה מוטב ואם לאו "שם" תהא קבורתכם (שבת פח.), כי אם נקבל את התורה יהיה מנת חלקנו בטוב ובנעימים, אך אם לא, אזי "שם" - היינו כאשר לא נקבל את התורה - תהא קבורתכם, כי בלי עבדות נפלאה זו של קיום התורה והמצוות אין חיים! חיי הפקר הם קבורה והיפך החיים! כי רק ע"י שעבוד התורה זוכים לחיים!

והשיב: "אומר לכם את האמת, אתם צודקים לגמרי, ואסביר את פשר מעשי. אני גר בעיר רחוקה, אתמול הגעתי לכאן והייתי עסוק במשך כל היום בצרכי מסחר, בסופו של יום סגרתי עסקה טובה וקניתי שני יהלומים בשווי מאות אלפי דולרים, יצאתי לרחוב והנה כבר ירדה החשיכה, רכב לא היה לי ותחבורה ציבורית כבר הפסיקה את פעולתה להיום, לא ידעתי לאן לפנות, לא

רציתי לישון בבית מלון כי מי יודע איזה ברנשים יהיו שם וינסו לשדוד אותי, אזי עלה בדעתי רעיון נועז, לישון רגוע במקום השמור ביותר בעיר! עשיתי את מה שעשיתי, לקחו אותי בבית המעצר, ישנתי רגוע והיהלומים נשמרו היטב שם, ו...הכסף ששילמתי לבעל החנות אינו עולה אפילו לעשירית ממה שהרווחתי..."

אילו היינו עומדים מחוץ לבית המעצר ומציצים פנימה היינו מרחמים על ה"מסכן" הישן שם, אך כאשר אנו מודעים את הנסיבות לכך, אנחנו מבינים שרק שם הוא מרוויח לשמור את אוצרותיו, ורק שם הוא היה יכול לישון ברוגע...

מי הוא הבן חורין באמת?

קיבלנו את התורה ומצוותיה, במבט שטחי מאוד זה נראה כאילו כביכול אנחנו מוגבלים ומשוועבים, אך במבט פנימי יותר אנחנו מבינים ומשכילים על דבר אמת, שרק על ידי התורה אנחנו מרוויחים, רק על ידי התורה המלווה אותנו בכל צעד ושעל אנחנו מקבלים רוח חיים ושמחה אמיתית, אנו ממלאים את משאלותינו.

ניקח דוגמא אחת ממה שנעשה כעת בדורנו אנו תחת השמש - נושא "פגעי הטכנולוגיה". ולא נדבר עתה על האיסורים

מתהלך לו עשיר בעל הון רב בשעות המוקדמות של הלילה ברחובות קריה, תוך כדי הליכה הוא עובר על פני חנות יוקרה של תכשיטים וכלי כסף, הוא נעצר בחלון הראווה ושעון יקר ערך אשר שוויו עולה לכמה אלפי דולר נוצץ לפניו, הלה חמד את השעון ובלי אומר ודברים קפץ את אגרופו, בתנופה חדה ניפץ את חלון הזכוכית, וחיש מהרה חטף את השעון היקר ומיהר להימלט מהמקום.

כמוכן שתיכף הופעלה אזעקת האבטחה והתנהלה מרדף אחריו על ידי כוחות השמירה, וכעבור דקות אחדות אכן תפסוהו וגררוהו אל בית המעצר.

כך עבר עליו הלילה במשמר. בבקרו של יום הוא מובא אחר כבוד לפני בית המשפט, מולו מתייצב בעל החנות ותובע אותו על הגניבה והנזק בתוספת פיצויים על עגמת

הנפש הרבה. השופט פונה אל הנתבע ושואל אם יש לו לומר דבר מה להגנתו. העשיר מכחכת בגרונו ועונה בקול נמוך: "האמת אומר ולא אכחד, אין לי הרבה מה לומר, חמדתי מאוד את השעון, ובדקה של חולשה עשיתי את מה שעשיתי..." ותיכף פונה לבעל החנות ואומר: "אך אל דאגה, אשלם את כל שווי הנזק בתוספת פיצויים כפול פי שניים ממה שהנך תובע ממני..." וכך הווה. העשיר שילם לתובע את הנזק בתוספת נתח הגון.

השופט ראה את מה שראה ומשהו לא הסתדר אצלו. וכאשר הציבור התפזר הוא פנה בחשאי לעשיר ושאלו: "תגיד, מה קורה כאן? לא נראה לי שבאמת היית כל כך להוט אחר השעון, ואף אם כן לא נראה שאתה זקוק לגנוב ולא היית יכול להמתין ולקנותו כדין..."

העשיר שמע את דברי השופט, חשב קימעה

חיות דקדושה

א חסיד'ישע פארברענג

פירוש וועומקה של צעקת 'הצילנו'...

כאלו?

"אמנם כן חברנו היקר" - נענה הערש-מיינלעך - "אך הסכת ושמע למה שרביה"ק מלמדנו יסוד נפלא. בתורה לא מגלה לנו רביה"ק, שעיקר התהווה הנפש הוא על ידי השתוקקות וכיסופין ורצונות הטובים של איש הישראלי אחר השם יתברך, וכדי להוציא אל הפועל צריך האדם לדבר את הכיסופין וההשתוקקות בפה, ועד כדי כך גדלה מעלת הכיסופין, שעל ידה נתהווה נפש ממש, ולפעמים מתגלגלת נפש זו לתוך רשע אחר ומחזירו לתשובה! וכן להיפך, על ידי כיסופין לדברים רעים נתהווה נפש דסט"א, ויכול לגרום להחטיא את הצדיק חלילה".

"אני נזכר כעת" - מגלה מנחם מענדל בקיאות - "שרביה"ק מביא שם את התרגום על הפסוק 'יהי האדם לנפש חיה' - לרוח ממללא, לראיה שהנפש מתהווה על ידי הדיבור. ונמצא לפי זה שיש לנו כוח גדול מאוד בדיבור לפעול דברים גדולים מאוד, ומאידך אנו מוזהרים ומוכרחים להציל עצמנו מההבל דסטרא אחרא המשוטט ומתגולל בראש כל חצות".

"ואהו, אני מתחיל קצת להבין" - אורו במקצת עיניו של דוד-מאיר - "כאשר אנו נעמדים ומוציאים את הכיסופין דקדושה שלנו בפה, אזי נתחדש אצלנו נפש דקדושה, ונפש זו בכוחה להאיר בנו הארה מאותה השתוקקות אשר ממנה היא נתהווה, שנזכה להשיג מטרת חיינו הנצחית, ולהעלותנו לדרך הישרה".

"אך עדיין לא די בזה" - מקמט נפתלי את מצחו - "האם זה ענין סגולי הרחוק מבינתנו, או שאפשר גם להסביר זאת בשכל?".

"קודם כל כמובן שיש בזה גם ענין וכוח רוחני" - מסביר הערש-מיינלעך - "אמנם ביותר עומק מבואר הענין בפשטות בתורה ל"ה, כי למעשה לכל אחד מישראל יש נקודה טובה שרצונה רק לעשות רצון קונו, אך קליפת המן-עמלק מסתירה את הנקודה ומעלימה אותה, וכאמור לעיל שכוחה על ידי קרירות וחכמות וחקירות, אמנם כאשר האדם מוציא את כיסופיו ורצונותיו בפיו, אז הוא מגלה את נקודת האמת הנמצאת אצלו בכל מצב, הוא פשוט מגלה אותה שתאיר החוצה, ואז כאשר הנקודה מתגלית האדם בעצם מגלה איך באמת כל רצונו הוא רק לעשות רצון קונו בהתלהבות דקדושה".

"וואו" - מתלהב דוד-מאיר ומלהיב את חבריו עמו - "אם נסכם את הענין נאמר, שעל ידי הבקשה והצעה התמימה והפשוטה של 'הצילנו', אנו פשוט מוציאים את כיסופנו והשתוקקתנו להינצל מזההמת הסטרא אחרא, ומגלים רצונו להתקדש בקדושת מרדכי ואסתר, ואז מתגלית הנקודה האמיתית שלנו הכוספת ומשתוקקות לקונו, אנו פשוט מצילים את עצמנו מליפול ברשתו של המן-עמלק, ומכניסים את עצמנו לקדושת מרדכי ואסתר".

וכמו מאלהים נעמדו כולם ויצאו יד ביד בריקוד עליו ונלכב, כששפתותיהם מזמרות בכל עוז: 'הצילנו הצילנו מקליפת המן עמלק, וקדשנו וקדשנו בקדושת מרדכי ואסתר'....

ההתחדשות ניכרת על פני בני החבורה שהתיישבו סביב השולחן. גם פנים חדשות באו לכאן שהוסיפו על ריח ההתחדשות. מנחם-מענדל היה הראשון שהגיב: "ביה השבת התאחדות 'כי בא אור' הביא בכנפיו חדשות נפלאות, כמו בכל עיר התעוררה גם אצלנו החבורה מתרדימתה, להתחדש ביתר שאת וביתר עוז להתעלות יחדיו באהבת חברים בדרכו ומסילתו של רביה"ק, ההולך לפנינו ומנתב נתיבותינו".

כדי להפיג את המתח באויר מההיכרות הראשונה עם חלק מבני החבורה, זרק הערש-מיינלעך שאלה לחלל החדר: "נו, מי מאתנו כבר צעק היום בקול ניחר 'הצילנו מקליפת המן עמלק'..."

המקורב החדש דוד-מאיר שכאילו ציפה לשאלה זו נתרן ממקומו ושאל-קבע: "באמת אני מתפלל, מה העבודה הזאת לכם, לצעוק חודש לפני פורים צעקה גדולה ומרה על עמלק, במקום להתמקד על פנימיות עבודת הימים הבאים לקראתנו, סתם לעמוד ולצעוק 'הצילנו', מה מונח בזה?".

"אנסה אולי להטעים את הדבר" - נענה נפתלי שישב בצד - "וודאי שאין זו סתם מין צעקה בלי משמעות, הדבר עמוק יותר. כי הלא אחת מעיקר מטרותיו של עמלק הוא מה שאמר הכתוב 'ולא ירא אלקים', הוא רצה להכניס קרירות ביראת שמים. רביה"ק מסביר (תורה י"ט תנינא) שקליפת עמלק רצה ומנסה כל הזמן להכניס בכלל ישראל חכמות חיצוניות וחקירות, אשר על ידם יכולים ליפול לגמרי חלילה, ובאמת כבר

אמר החכם מכל האדם (קהלת יב, יב) 'סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם', זאת אומרת, החכם הגדול ביותר מגלה לנו בחכמתו, שהעיקר והתכלית הוא פשוט לירא את ה' ולקיים מצוותיו".

"וכלי הקרב והמלחמה עמו" - ממשך נפתלי בלהט - "היו ידי משה, כמו שכתוב בפירוש בתורה 'והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק', והפסוק ממשיך מה היה הכוח של ידיו 'ויהי ידיו אמונה' - הכוח שבדידו היה אמונה! לא חכמות ולא שכל גבוה, רק אמונה פשוטה!".

"ובאמת מבואר שם עוד יותר" - מתערב מנחם מענדל - "שהעיקר הוזה משיגים ביתר על ידי עבודת התפילה, כי עיקר החכמות והחקירות הוא על פי הטבע, ואילו כל כוחה של תפילה הוא לשנות את הטבע. וממילא כאשר האדם מכניס כוחות בפשיטות בעבודת התפילה, אזי הוא זוכה להשגת התכלית האמיתית, אשר עליו נאמר 'עין לא ראתה אלקים וזולתך'!".

"עכשיו אני מבולבל עוד יותר" - טוען דוד-מאיר; ובצדק - "אם העבודה היא בתמימות ופשיטות כמו שתיארתם, איך בדיוק משיגים השגה עליונה כל כך בעבודות פשוטות

"נו, מי מאתנו

כבר צעק היום

בקול ניחר 'הצילנו

מקליפת המן

עמלק'..."

מערכת של חיות

מאמר הרה"ק ר' משה לייב מסאסוב ז"ע, שני שאינו מאמין שהצדיק הוא בבחינת משה רבינו, לעולם לא יוכל להבין אפילו את התורות הפשוטות

הרה"ק ר' אליעזר וואלדמאן שליט"א

איך ניצולים מהמחלה הנוראה עצבת המתפשטת בכל קצוי תבל רחוק?

שיחה פורמית עם הרה"ק ר' חיים צבי ראטנברג שליט"א

השבוע במערכת ברסלב:

הקו שיאיר לך את החיים

02.5.808.321

היו שותפים בהפצת האור

נהניתם? הביאו את האור הזה לעוד אלפי יהודים! התקשרו 025.808.321 שלוחה 5<9 - (מענה אנשי)

א פונק פון חיות

שמעתי מאדוננו מורנו
ורבנו ז"ל כי עיקר
החיבור והדביקות
מעולם הזה הגשמי
להשם יתברך שהוא
מרומם ונשגב מאוד,
בפרט מי שחטא
ונתרחק מאוד מאביו
שבשמים, הוא על ידי
ניגון וזמרה. שהוא
בחינת כל השירות
והתשבחות שאומרים
להשם יתברך.

[ליקוטי הלכות - נשיאת כפיים ה'
אות ו']

מקור חיים

א ווארט אויף די פרשה

התורה תרונה, התורה תחזק, התורה תעשיר

ראיתי בבית אבי אש זקן אשר בימי נעוריו
התחיל לנסוע לרבנו ז"ל עם דודו שהיה
מאנשי רבינו ז"ל, ודודו שיבא אותו קצת
לפני רבינו ז"ל שהוא בר אוריין: והתחיל
רבינו ז"ל לעוררו על התמדת הלימוד,
ואמר לו בזה הלשון: "די ליפן זאלן דיר נישט
צו שטיין" - (שפתך לא תשובתנה), גם
אמר לו רבינו בזה הלשון: "די תורה וועט
דיך קויקן, די תורה וועט דיך שטארקן" -
(התורה תרונה אותך, התורה תחזק אותך)
ועוד כמה וכמה שבחים חשב אז, ובסוף
הרים את קולו ואמר לו בזה הלשון: "די
תורה מאכט רייך!" - ("התורה מעשרת!").
(הלכות בכור במה טהורה ד' אות כב)

להחיות עם רב

תשועה ברוב יועץ
בדרך שאלה ותשובה

הרה"ח ר' שאול סירוטה שליט"א

שאלה:

למה צריכים מילתא דשטותא?

עומדים פחות משלשים יום קודם ימי הפורים, וחז"ל קבעו ואמרו "משנכנס אדר מרבין בשמחה". ידועה שיחתו של רביה"ק שאמר (שיחות הר"ן אות כ'), שיש פנים שאי אפשר לבוא לידי שמחה כי אם על ידי מילי דשטותא דייקא. לכאורה יש להבין, מדוע לא יוכל האדם לשמוח בפשיטות על ידי נקודה טובה, כגון "שלא עשני גוי", להתרומם ולהתבונן ולשמוח בשמחת היהדות, למה הוצרכנו לדרך משונה זו של מילי דשטותא? וכי אי אפשר להגיע אל השמחה אלא באופן זה בלבד?

תשובה:

להכריח עצמו לשמחה בכל אופן

הנה כאמור לעיל דיבר רביה"ק נוראות בהכרחיות להגיע לשמחה, ורבי נתן האריך בזה בכמה וכמה מקומות שצריך האדם להכריח עצמו בכל כחו לבוא לידי שמחה, ואפילו על ידי מילי דשטותא ובדיחותא. וכן במכתביו בספר עלים לתרופה, הוזהיר לבנו פעמים אין מספר שישמח עצמו במילי דשטותא. בס"ד ניגע מעט בתשובה לדבר, ואף שהוא נושא רחב, נחזור בו אך בנגיעה בעלמא.

הנה רבי נתן מאריך בזה בליקוטי הלכות (הלכות נפילת אפים הלכה ד'), ושם הרחיב ביאורו בענין השמחה ומילתא דבדיחותא. ותוכן דבריו הקדושים הוא, כי בהיות שבוה הדור האחרון מתגברים כל כך היסורים עם תהפוכות הנפש ופיתויי היצר הרע בגשמיות וברוחניות; ממילא קשה ענין השמחה עד למאוד, ועל כן צריכים בכל פעם לבוא לידי הכרח, ואחת הדרכים להכריח את עצמו היא על ידי מילתא דבדיחותא, כי אי אפשר להנצל מהעצבות אלא אם כן יכריח האדם את עצמו לשמחה.

לדרת אל השמחה ולהעלותה מהגלות

הוא ממשיך לבאר על פי פנימיות ענין השמחה המבואר בדבר רביה"ק בתורה כ"ד, שהשמחה היא השכינה הקדושה, ושורש נשמת ישראל הוא השמחה. וכיון שהלכו ישראל בגלות נפלה גם השמחה בגלות, והשמחה שהיא השכינה כביכול נפלה בגלות. ומבאר רביה"ק שעל ידי שמחה של מצוה מעלים את השמחה מהגלות.

ומבאר רבי נתן, בביאור ענין גלות השכינה, שכיון שנפלה השמחה לבין האומות והם משמחים עצמם בדברי שטות וחול ובתאוות עולם הזה, כל כן קשה

מאד לאדם להשיג שמחה של מצוה ראויה. ולכן הרוצה לשמוח בשמחה של מצוה מוכרח הוא לירד כביכול למקום נמוך הנקרא "מילי דשטותא", שהיא שמחה של חול ושטות, ובה הוא מכוון לדרת לשם כדי לבוא על ידי זה לשמחה של מצוה, בזה הוא מעלה את השמחה מן הגלות.

כי באמת במקום ההוא אשר השמחה נפלה לשם, אין להם שמחה אמיתית, אלא שמעורבים שם ניצוצי שמחה דקדשה. ועל ידי שהאדם יורד לשם ורוצה לשמוח בשמחה של מצוה ומשתמש בכליהם, אזי הוא מוציא משם את חלקי השמחה הטמונים שם ומעלה אותם. וזהו תיקון גדול מאוד, שמוציא את השמחה מן הגלות ומברר את ניצוצי השמחה דקדשה שנפלו לתוך המקום הנמוך ההוא.

ע"ז עצבות נסתם המוח והדעת

ויתירה מזו, הרי כאשר האדם שרוי בעצבות, אומר רביה"ק (תנינא תורה י"ד) שמוחו נמצא בגלות, ואינו יכול אפילו ליישב דעתו ולחשוב "מה התכלית מכל התאוות?". ואם רצונו להיות בן חורין שיוכל לחשוב כרצונו, מוכרח הוא להיות בשמחה, כי בעודו בעצבות אינו יכול לחשוב שום מחשבה אחרת כלל, כי הוא אחוז ושבוי ומוחו נמצא תחת כבישה.

והיינו, שבעת שבאים לדבר אל לב האדם ולעורר נקודתו הטובה, אזי אי אפשר לדבר עמו דברי שכל בלבד, אי אפשר לחזקו בזה "שלא עשני גוי", כי מוחו אטום וחתום, הוא שרוי במצב של קטנות והדיבורים לא יועילו מאומה, ועל כן מוכרחים לעשות איזה ענין של שטות דקדושה שעל ידה נשברת העצבות, ועל ידי זה יגיע האדם לתכלית הנרצה שהיא השמחה האמיתית של שמחת היהדות ושמחת המצוות.

והוא כענין הסרת הקליפה כדי להגיע אל הפרי, שאי אפשר להגיע אל הפרי כשהמוח אטום וסגור במרירות כזו ובעצבות כזו, וכענין שאמרו חז"ל בפרקי אבות "אל תרצה את חברך בשעת כעס", שאף שיכול להסביר לו הדברים בטוב טעם, מכל מקום אין זה הזמן הראוי. וכן הוא בענין זה, שאינו יכול להיות בבחינת אדם שיש בו שש מאות אלף אותיות התורה, שהוא אוצר גדול כל כך, אלא שהוא נאלם ואינו יכול לדבר אפילו דברי נחומים אמתיים.

וזהו הדרך, שיעמיד האדם לנגד עיניו המטרה לעשות מילי דשטותא ככוונה מכוונת, דהיינו שעל ידי זה יפקח את מוחו לצאת מן האטימות של העצבות ומן הבלבול של "חשבונות רבים" המוראים לו כאילו העצבות מוצדקת היא, ואז יוכל לפתוח את המוח, ואז יכנס בכל לב ונפש ובהתלהבות דקדושה לשמחה נכונה ואמיתית, שמחה של מצוה, שמחה של אהבת בן לאביו שבשמים, שמחת היהדות!

לחיותנו כהיום

מהנעשה והנעשומע בקרב המוסתופים בצילא קדישא

התחדשות החבורות בביתר

בעוהש"ת מידי ליל שישי בשעה 9:30 מתקיימת חבורה נעלה לכל מבקש ה' להתעלות ולהתחזק בעצותיו הקדושים של רביה"ק זי"ע. להתאחד ולהתחדש יחד לטעום מעץ החיים ולהרוות הנפש ממימי הנחל הנובע. לפרטים מוזיקים ניתן להתקשר: 0548409516.

התחדשות החבורות בבני ברק

גם במרכז הארץ בעיה"ת בני ברק ניכרת התחדשות בחבורה, כאשר לאחר השבת המרוממת 'כי בא אור' נתרבו ספסלי החבורה בפנים חדשות ומאירות, ובס"ד מידי ליל שישי מתקיימת החבורה ביתר שאת וביתר עוז, לחדש כנשר נעורו ולהתעלות יחדיו בדרכיו ועצותיו הנוראים של רביה"ק זי"ע. לפרטים נוספים ניתן להתקשר: 0548507667. **טעמו וראו כי טוב ה'.**

מסע הקודש לעיר הגעגועים

בס"ד לאחר מאמצים מרובים מתארגנת שוב חבורה של מקורבים מחצרות בחסידים למסע מרומם ונעלה אל עבר ציון קודש הקדשים בעיר הגעגועים אומאן, המסע מנוהל ומאורגן על ידי ארגון 'לחיותנו' בסיודו אש"ל מלא בצל הקודש.

לרבים השואלים, לנוחיות המקורבים ולבקשתם תתקיים המסע בימי החול לא כולל שבת.

הושג סבסוד מיוחד לאברכים אשר עדיין לא זכו לפקוד את הציון הקדוש, כאשר לרגל נסיעתם הראשונה יקבלו סבסוד מיוחד במחיר הנסיעה והשהות בצל הקודש באומאן.

הזדורו והרשמו לקבל חיות חדש בעבודת ה' ולטבול בנהר המטהר מכל הכתמים! לפרטים מוזיקים ולהרשמה פנו כעת:

0583215262

טייערער חסיד'ישער מקורב!

התחבר לאחת מהחבורות והחיה עצמך!

להלן חלק מהחבורות המתקיימות
ברחבי ארץ הקודש:

עיה"ק ירושלים: כל שבוע יום שני בערב בשעה 8:30 בבית אחד מהחברים בשכונת בית ישראל. לפרטים: הר"ר אהרן אייזנבך 0583202299	עיה"ק טבריה: מידי שבוע ביום רביעי חבורה עם הרה"ח ר' יעקב נתן אנשין שליט"א. לפרטים: 0583228848
בית שמש: בקריה החרדית מידי שבועיים ביום שלישי בשעה 8:30 בבית אחד מהחברים. לפרטים: 0533163906	בני ברק: בעיה"ת תתחדש החבורה מידי שבוע ביום רביעי בבית אחד מהחברים, לפרטים: 0548507667
בשכונת 'חפציבה': ביום רביעי (שימו לב לשינוי) בערב בשעה 9:00 בביתו של הרה"ח ר' שמעון אליהו ברוין שליט"א, רחוב בן איש חי 75. לפרטים: 0527168452	חיפה: מידי שבוע ביום רביעי בשעה 9:00 בבית אחד החברים. לפרטים: 0527172370
ברמה ב': מתקיימת חבורה	

הרה"ק רבי יחזקאל מקאזמיר זי"ע

• י"ז שבט תרט"ו לפ"ק •

זי"ע בחריפותו: "הראיתם מימיכם צפור שעומד על גג ומתבודד בפרהסיא לעין כל, כך הוא הקדוש, עומד בתוך קהל עם ועדה וחי בהתבודדות..."

לאחר הסתלקות רבו החוזה מלובלין זי"ע קיבל על עצמו הנהגת הציבור בקאזמיר, ועד מהרה נמנה בין גדולי מאורי ישראל ומאבות החסידות בפולין. היה מפורסם כאיש אלקים קדוש וגורא, פועל ישועות ובעל רוח הקודש, עומד אש עליו נשענו בני ישראל במשך כארבעים שנה. בתוך גדולי וגאוני הדור אשר הסתופפו בצל קדשו, היו נוהרים לקאזמיר גם המוני בית ישראל, פשוטי עם ותמימי דרך, כולם באו ונקבצו להתחמק לאורו ולהתקרב על ידו אל הקודש.

רבים מגדולי מאורי החסידות נמנים על תלמידיו, ביניהם: הרה"ק בעל ה'תפארת שלמה' מראדומסק, הרה"ק רבי נתן דוד משידלאווצא, הסבא קדישא מראדושיץ, הרה"ק בעל ה'בית יעקב' מאלכסנדר, הרה"ק רבי מנחם מענדל מווארקא, הגאון האדיר בעל ה'נפש חיה' מקאליש, זי"ע.

• • •

מעט מזער מחידושי ודברי תורתו החוצבים להבות אש נלקטו בספר "נחמד מזהב". בפרשתנו הוא מזכיר מאמר מרביה"ק זי"ע, וז"ל: "לא תחמוד בית רעך, אינו מובן לפי מה שכתב רש"י ו"ל לא תגנובו בגונב נפשות הכותב מדבר, דבר הלמד מעניינו, דבר שחייבין עליו מיתת ב"ד, וא"כ איך שייך בלא תחמוד מיתת. [אלא] כי החומד את של חבירו, אף שחומד ממונו או ביתו, חומד גם כן את נפשו, כי את נפש בעליו יקח ח"ו", ומציין חתנו שם מקורו לכך: "ומבואר בן בליקוטי מוהר"ן הגדול כי נפש האדם נתפזר ברכושו וחפציו, וכשחומד את רכושו וחפציו יוכל ע"י חמדו ליקח את נפשו ח"ו, ולזאת הוא ג"כ דבר הלמד מעניינו". והוא בליקוטי מוהר"ן תורה ס"ט קמא.

יסוד איתן בעבודתו היתה הדבקות בצדיקי אמת, ודברים נפלאים כתב עה"פ שאמר פרעה (שמות ח, כא) 'לכו זבחו לאלהיכם בארץ': "המתנגד הראשון היה פרעה, שאמר שאין צריך לנדר מביתו לעבוד ה', רק יוכל להיות עובד בביתו, ובאמת עיקר העבודות לצאת מדירת ביתו להתאבק ברגלי הצדיקים, כמו שאמרו 'הוי גולה למקום תורה', שאם גולה מביתו ללמוד תורה אז מקבל עליו עול מלכות שמים, כיון שפרקו מעליו עול עה"ו, ואז יוכל להיות לו פעולה בעבודת השי"ת". והוא כעין דברי רביה"ק בענין זה (ליקו"מ קמא תורה י"ט).

• • •

ביום י"ז שבט תרט"ו גבר חליו, ונזרקו מפיו דברים נשגבים באמרו: "הפירוש הפשוט של 'אתחנן' הוא - איך האב גיבעטין, ולשון 'אתחנן' עם קמץ הוא לשון נפעלתי - איך בין גיווארין איבער גיבעטין", כך חזר וכפל כמה פעמים, והדברים סתומים וחתומים, עד שיצאה נשמתו ב'אחד' בקדושה ובטהרה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן!

מקורות: דברי ישראל; פרשת ויצא, פרשת יתרו. הקדמת המו"ל נחמד מזהב. ג' הדסים. שיש"ק - פולין. תורת יחזקאל עמ' קסט.

גלגלי העגלה מתגלגלות במהירות בשבילי העפר היוצאת מלובלין, העגלון מרים את השוט ומצליף בסוסים, אלה האחרונים מבינים את הרמז ודוהרים לדרכם, הן דרך ארוכה לפנייהם ועדיין כמה 'סטאנציעס' בדרכם, בהם יעלו ויבואו עוד אנשים להובילים למחוז חפצם לשלום.

יריעות העגלה מכוסות את היושב בפנים ואינן מסגירות את להט האש הבוררת בקרבו. בדרך חזור הוא משבת מרוממות ועילאית בצל רבו הקדוש, מחשבותיו דבקות בחי עולמים וליבו בוער באש שלהבת קדוש, מנסה הוא לשחזר את השעות העילאיות להן זכה בעת שבתו שבת קודש בצל קורת רבו הרה"ק ה'חווה' מלובלין זי"ע. "אה" - נפלטת מפיו אנחת השתקקות וכיסופין - "א שבת אין לובלין"!

התפילות המרוממות, השולחנות הטהורות, דברי תורה אשר נשאבו ממקור עליון להכניס בלב שומעיהם יראה עילאה בגין דאיהו רב ושליט, השמחה והחדוות עילאה שלא מעלמא הדין השוררת בצילוי של הרבי, ממש עין לא ראתה. כל אלו באים ומתנשגין כעת אל חדרי ליבו, להוציאם מן הכוח אל הפועל, להכניסם בחיי היום יום, לעבוד את ה' בהתלהבות חדשה בכל נימי נפשו.

מאיך יודע הוא נאמנה, כי לעומת הקדושה עומדת הסטרא אחרא וחורקת שיניה, היא תנסה בכל הכוח לקרר את התלהבותו ולצנן את האש קודש הבוררת בקרבו. די באיש אחד אשר יתיישב לצידו וידבר דברי קדירות, וכבר עשתה הסטרא אחרא את מלאכתה נאמנה...

אולם גם על זה הוא למד אצל רבו את הדרך להתמודד: "התפילה היא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" (זאת זכרון, קצ"ו), הוא פותח את פיו ב'תפילת הדרך' הקבועה לו בכל עת חזרתו משהותו בצל רבו: "אנא ה', תשמרני ותצילני, שלא ישב אצלי אדם שיקרר אותי חלילה מאמנות רבי הקדוש..."

• • •

הרה"ק רבי יחזקאל מקאזמיר זי"ע נולד בשנת תקל"ב לאביו הצדיק הנסתר רבי צבי הירש זי"ע ששהה בצל קדשו של אור שבעת הימים מן הבעל שם טוב זי"ע. בצעירותו קיבל תורה מאביו, כאשר ברבות השנים עלה ונתעלה במעלות קדושים וטהורים בבית מדרשו של צדיקי עולם מאירי הדורות; הרה"ק הרבי מלובלין זי"ע, הרה"ק המגיד מקאזניץ זי"ע, היהודי הקדוש מפרשיסחא זי"ע, והרה"ק רבי שמואל מקארוב זי"ע. רבו זה אף העיד עליו שנולד בתולדה בטבע להיות גנב, וברוב יגיעתו שבר את טבעו, ולקח מידה זו לעבודת הבורא! ולכן כל עבודתו היתה בדרך גניבה והצנע לכת.

חיבה יתירה נודעת לו מרבותיו. החוזה מלובלין התבטא עליו נשגבות, כאשר קרא פעם לתלמידיו ואמר להם, שהרוצה לתאר לעצמו צורתו של אברהם אבינו ע"ה, יביט על האברך המצטנע מאחורי התנור, בהצביעו על רבי יחזקאל שהיה אז צעיר לימים, כי יש לו צורה של אברהם אבינו!

אחד מיסודי העבודה אשר עמל ויגע בהם היה ההתבודדות לקונו, עד כדי כך שגם בעת עמדו בתוך קהל אנשים היה דבוק לבואו בהתבודדות עילאה, וכאשר אמר עליו הרה"ק רבי מנחם מענדל מקאצק